

antages at blive følt som nogen væsentlig Ulempe. Mit Svar til det ærede Medlem maa derfor blive, at jeg ikke kan rette denne Sag uden ved Lov, uden ved igen en ny Ændring i den reviderede Skolelov af 1904.

Det ærede Medlem for Herning (Rasmus Nielsen) omtalte Herning Museum. Ja, jeg tror, at der er samlet endog forbausende meget i Herning Museum, og at de derovre have en meget interesseret Mand til at bestyre det, ligesom det vel i det hele er ham, der har skabt det. Jeg skal se saa velvilligt paa denne Sag om Tilskud til en Museumsbygning som vel muligt. Men noget bestemt kan jeg ikke sige endnu paa dette Tidspunkt. Det er først for ganske nylig, at der er indkommet Andragende til mig om et meget betydeligt Statstilskud, ledsaget af to forskellige Tegninger til Museumsbygningen. Der er selvfølgelig en hel Del at overveje og undersøge her. Det er jo et ganske særlig stort Tilskud, som ønskes. I Forhold til det Tilskud, der er ydet til andre Museumsbygninger og navnlig i Forhold til, hvad vedkommende Kommune i de andre Tilfælde selv har ydet, er det et ekstraordinært Skridt, her er Tale om. Husker jeg ret, kræver man jo nærmest, at Staten skal opføre den hele Bygning. Nationalmuseet har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med de to indsendte Planer til en Bygning, men har rettet stærke Indvendinger mod dem begge. Ligeledes maatte man vel ogsaa, før end man gik til en Museumsbygning, have nærmere fastsat, hvad dette Museum særlig skulde indeholde, hvad Maal det i Fremtiden skulde sætte sig. Jeg tror, at for Tiden har det noget af al Slags; man maa her ind paa en Begrænsning, en vis Plan. Ligeledes maa der blive Tale om en nærmere Undersøgelse af det hele Ejendoms- og Bestyrelsesforhold. Alt dette er noget, som Staten maa kræve nogen Haand i Hanke med, hvis den skal gaa til et saa væsentligt Tilskud, som Talen er om. Men jeg er overbevist om, at det i det hele er et helt interessant Museum, de have i Herning. Man maa paaskønne den store Iver, hvormed det er indsamlet, og jeg skal stille mig saa velvilligt til en eventuel Bevilling, som det vil være mig

muligt, ligesom Regeringens og Rigsdagens Velvillie overfor Museet jo alt har givet sig Udtryk.

Formanden: Er den højtærede Minister ved Slutningen af sit Foredrag?

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Nej, jeg har endnu et Par Sager tilbage.

Formanden: Jeg skal da her afbryde Mødet, som fortsættes i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Efter at have omtalt Kirke- og Skolesager har jeg kun nogle enkelte Bemærkninger tilbage. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) — og det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) kom senere ind paa samme Sag — omtalte en Henvendelse fra Parcellister og Statshusmænd paa Nordruplund Jorder, og opfordrede mig til at imødekomme dette Andragende. Fra Ejerne af de fra Nordruplund udstykkede Parceller, derunder ogsaa fra de derværende 4 Statshusmænd, har der foreligget Ministeriet et Fællesandragende om i det mindste i de 10 første Aar at blive fritagne for alle Pengeforpligtelser overfor Staten, altsaa for den Del af Købesummen, der er paalagt som en aarlig Afgift til Akademiet. Det vil være umuligt for Ministeriet at indrømme en saadan Eftergivelse i al Almindelighed og ganske en bloc. Konsekvenserne heraf kunde blive alt for overvældende overfor alle Statshusmænd, Fiskere, der have faaet Laan osv., for alle dem, der paa en eller anden Maade staa i Gældsforhold til Staten. Derom tror jeg, det høje Ting vil være enigt med mig.